

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

5.7.2005

B6-0395/2005 }
B6-0397/2005 }
B6-0401/2005 }
B6-0404/2005 }
B6-0408/2005 }
B6-0409/2005 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

projekt zgodnie z art. 103 ust. 4 Regulaminu złożyli

- José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Doris Pack, Elmar Brok, Anna Ibrisagic, w imieniu grupy politycznej PPE-DE
- Hannes Swoboda, Panagiotis Beglitis, Borut Pahor, Jan Marimus Wiersma w imieniu grupy politycznej PSE
- Jelko Kacin, w imieniu grupy politycznej ALDE
- Daniel Marc Cohn-Bendit, Monica Frassoni, Angelika Beer, Joost Lagendijk, Raül Romeva i Rueda, Gisela Kallenbach, Sepp Kusstatscher, w imieniu grupy politycznej Verts/ALE
- Francis Wurtz, André Brie, Erik Meijer, Jonas Sjöstedt, w imieniu grupy politycznej GUE/NGL
- Brian Crowley, Adriana Poli Bortone, Ģirts Valdis Kristovskis, w imieniu grupy politycznej UEN

zastępuje on tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

- Verts/ALE (B6-0395/2005)
- ALDE (B6-0397/2005)
- PSE (B6-0401/2005)
- UEN (B6-0404/2005)
- GUE/NGL (B6-0408/2005)
- PPE-DE (B6-0409/2005)

w sprawie Srebrenicy

RC\574005PL.doc

PE 360.576v01-00}
PE 360.578v01-00}
PE 360.582v01-00}
PE 360.585v01-00}
PE 360.589v01-00}
PE 360.590v01-00} RC1/rev.

PL

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Bałkanów: 10 lat po Srebrenicy

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Bośni-Hercegowiny oraz zachodnich Bałkanów, zwłaszcza rezolucję w sprawie stanu integracji regionalnej w zachodnich Bałkanach przyjętą 14 kwietnia 2005 r.,
 - uwzględniając Proces Stabilizacji i Stowarzyszenia (SAP) dla krajów zachodnich Bałkanów zainicjowany przez UE w 1999 r. w celu podjęcia wysiłku na rzecz promowania demokratyzacji, sprawiedliwości, pojednania i pokoju w regionie,
 - uwzględniając wnioski szczytu UE w Salonikach w dniu 21 czerwca 2003 r. podkreślające europejską perspektywę dla krajów zachodnich Bałkanów, które staną się integralną częścią UE gdy spełnią ustalone kryteria,
 - uwzględniając wnioski ostatniej Rady Europejskiej, która odbyła się w Brukseli w dniach 16-17 czerwca 2005 r., potwierdzające jej zaangażowanie w całkowite wdrożenie agendy z Salonik,
 - uwzględniając Rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ 827 z dnia 25 maja 1993 r., 1244 z 10 czerwca 1999 r., 1551 z 9 lipca 2004 r. oraz 1575 z 22 listopada 2004 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie Prokuratora Naczelnego Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławi, Carly del Ponte, do Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 13 czerwca 2005 r.,
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. zważywszy, że w dniu 11 lipca 1995 r. miasto we wschodniej Bośni, Srebrenica, ogłoszone strefą bezpieczeństwa przez Radę Bezpieczeństwa ONZ w dniu 16 kwietnia 1993 r., padło ofiarą sił Serbów bośniackich pod dowództwem generała Ratko Mladicia oraz pod przywództwem ówczesnego prezydenta Republiki Serbskiej, Radovana Karadzicia;
- B. zważywszy, że w ciągu kilku dni rzezi po upadku Srebrenicy ponad 8 tys. muzułmańskich mężczyzn i chłopców, którzy szukali bezpieczeństwa na tym terenie pod parasolem Sił Ochronnych ONZ (UNPROFOR), zostało bezwzględnie zamordowanych przez siły Serbów bośniackich dowodzone przez generała Mladicia i paramilitarne jednostki, wraz z serbskimi nieregularnymi oddziałami policji, które wkroczyły na terytorium Bośni z Serbii;
- C. zważywszy, że owa tragedia, uznana przez Międzynarodowy Trybunał Karny dla byłej Jugosławii (ICTY) za akt ludobójstwa, miała miejsce w ogłoszonej przez ONZ strefie bezpieczeństwa, przez co stała się symbolem niemocy wspólnoty międzynarodowej jeżeli

RC\574005PL.doc

PE 360.576v01-00}
PE 360.578v01-00}
PE 360.582v01-00}
PE 360.585v01-00}
PE 360.589v01-00}
PE 360.590v01-00} RC1/rev.

chodzi o interwencję w konflikt i ochronę niewinnych;

- D. uwzględniając liczne pogwałcenia Konwencji Genewskiej popełnione przez oddziały Serbów bośniackich przeciwko muzułmańskim obywatelom Srebrenicy, w tym deportacje tysięcy kobiet, dzieci, osób starszych oraz gwałty na wielu kobietach;
- E. zważywszy, że pomimo ogromnych wysiłków czynionych po dzień dzisiejszy celem odnalezienia i przeprowadzenia ekshumacji grobów zbiorowych i indywidualnych oraz zidentyfikowania ciał ofiar, przeprowadzone do tej pory badania nie umożliwiają pełnej rekonstrukcji wydarzeń zaszłych w Srebrenicy i jej okolicach;
- F. zważywszy, że nie może być prawdziwego pokoju bez sprawiedliwości, oraz że pełna, niczym nieograniczona współpraca z ICTY pozostaje podstawowym warunkiem dalszej kontynuacji procesu integracji krajów zachodnich Bałkanów z UE;
- G. zważywszy, że generał Radislav Krstić z armii Serbów bośniackich jest pierwszą osobą uznaną przez ICTY za winną pomagania i sprzyjania ludobójstwu w Srebrenicy, aczkolwiek dwie najbardziej obciążone osoby, Ratko Mladić i Radovan Karadžić pozostają nadal na wolności, 10 lat po tych tragicznych wydarzeniach;
- H. zważywszy, że wady mechanizmów decyzyjnych UE oraz brak realnej wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa również odegrały negatywną rolę przy ustalaniu wydarzeń;
- I. zważywszy, że unijne środki budżetowe na rzecz stosunków z zachodnimi Bałkanami były i są stale i znacznie zmniejszane co roku od roku 2002; zważywszy, że region musi otrzymać należyte fundusze, aby można było rozważyć stopniowe przestawienie się z odbudowy materialnej na rozwój instytucji i pomocy przedakcesyjnej, jak również strategiczne znaczenie regionu dla UE;
- J. zważywszy, że Bośnia-Hercegowina przeniosła swój stół negocjacyjny z Dayton do Brukseli, oraz że perspektywa przyszłego członkostwa w UE cieszy się dużym społecznym poparciem w Bośni-Hercegowinie;
- 1. potępia w najbardziej stanowczych słowach mord w Srebrenicy; czci pamięć oraz składa hołd ofiarom zbrodni; składa wyrazy współczucia i solidarności z rodzinami ofiar, z których wiele nie ma ostatecznej pewności co do losu ich ojców, synów, mężów i braci; uznając, że nieudane próby pociągnięcia do odpowiedzialności winnych tych czynów jeszcze bardziej potęgują ich nieustający ból;
- 2. wzywa Radę i Komisję do należytego uczczenia dziesiątej rocznicy aktu ludobójstwa w Srebrenicy-Potocari, podkreślając, że ów haniebny czyn w Europie powinien zostać uznany na zawsze za ostatnią masakrę przeprowadzoną w imię ideologii etnicznej; stwierdza, że uczyni wszystko co jest w jego mocy, aby podobne akty bestialskiego barbarzyństwa nie powtórzyły się nigdy więcej w Europie;

3. wyraża najgłębsze zaniepokojenie faktem, że Radovan Karadžić i Ratko Mladić pozostają na wolności w regionie i wzywa Republikę Serbską oraz Serbię-Czarnogórę do podjęcia pilnych działań w celu zlokalizowania i postawienia przed sądem Karadzicia i Mladicia; uważa jawne poparcie społeczne dla Karadzicia i Mladicia w niektórych częściach regionu za zniewagę dla pamięci ofiar oraz za główną przeszkodę na drodze do pojednania;
4. wyraża pełne poparcie dla cennej i żmudnej pracy ICTY oraz powtarza, że pełna współpraca z Trybunałem jest warunkiem wstępnym bliższej współpracy z UE; wszystkie państwa w regionie powinny zawsze wywiązywać się z zobowiązań dotyczących pełnej współpracy z ICTY; ujęcie, przekazanie i skazanie winnych zbrodni wojennych jest minimalnym aktem uznania tysięcy ofiar zbrodni wojennych w Srebrenicy i w innych miejscach;
5. podkreśla znaczenie przywrócenia pokoju i stabilności w zachodnich Bałkanach oraz roli, jaką odgrywa pełne wdrożenie agendy z Salonik w osiągnięciu celów procesu stabilizacji i stowarzyszenia; podkreśla, że pełna i nieograniczona współpraca z ICTY pozostaje niezbędnym warunkiem dalszej kontynuacji procesu integracji z UE;
6. przypomina, że mandatowi pokojowemu i siłom ONZ nie udało się zapewnić ochrony wyznaczonym terenom bezpieczeństwa; wzywa ONZ i odnośne instytucje międzynarodowe do praktycznego wykorzystania nauki wyniesionej z tego niepowodzenia oraz do większej gotowości do przyszłych misji pokojowych;
7. jest głęboko poruszony i wstrząśnięty nagraniem video przedstawionym w Trybunale Haskim i rozesłanym na cały świat, przedstawiającym bezlitosną egzekucję sześciu więźniów w ubraniach cywilnych oraz dostarczającym niezbitego dowodu na to, co naprawdę miało miejsce; podkreśla fakt, że to nagranie wyraźnie przedstawia notoryczną jednostkę „Skorpionów”, serbską grupę paramilitarną związaną z narodową armią i policją, niktzemnie mordującą cywilów w okolicach Srebrenicy;
8. z zadowoleniem przyjmuje reakcję serbskiego premiera Vojislava Kostunica na udostępnienie publiczne nagrania video, która polegała na aresztowaniu rozpoznanych w nagraniu byłych członków jednostki „Skorpionów”; popiera decyzję serbskiego prezydenta Borisa Tadicca oraz prezydenta Serbii-Czarnogóry, Svetozara Marovica, o złożeniu hołdu w miejscu pamięci w Potocari w dniu dziesiątej rocznicy mordu w Srebrenicy;
9. wyraża głęboki żal, że parlament Serbii nie przyjął projektu rezolucji uznającej oraz oficjalnie potępiającej mord w Srebrenicy, jak również przejawiającej chęć dokonania rozrachunku z przeszłością i przyczynienia się do pojednania oraz pokojowego rozwiązania problemów w regionie;
10. wyraża szczere zaniepokojenie znaczną w dalszym ciągu częścią serbskiej opinii

RC\574005PL.doc

PE 360.576v01-00}
PE 360.578v01-00}
PE 360.582v01-00}
PE 360.585v01-00}
PE 360.589v01-00}
PE 360.590v01-00} RC1/rev.

publicznej, która nie uznaje zbrodni wojennych popełnionych na muzułmańskiej ludności cywilnej; gorąco zachęca rząd Serbii, do podjęcia działań w kierunku skonfrontowania narodu z własną przeszłością oraz ukrócenia otaczania kultem oskarżonych zbrodniarzy wojennych; uznaje pokazanie przez serbską telewizję niedawno odkrytego nagrania z Srebrenicy w wiadomościach wieczornych za pierwszy krok w tym kierunku, ale podkreśla, że należy uczynić wiele więcej, aby przewyciężyć historyczne wypaczenia, uważane przez ludność za prawdę;

11. popiera apel Wysokiego Przedstawiciela UE ds. Bośni-Hercegowiny, Lorda P. Ashdowna, wystosowany do serbsko-bośniackich ministrów w celu określenia liczby oddziałów i zidentyfikowania wszystkich osób spoza Bośni obecnych w nagraniu;
12. wyraża pochwałę dla pracy i zaangażowania tych wszystkich, którzy przez te lata nie ustali w poszukiwaniu prawdy, oraz wzywa Radę, Komisję i Państwa Członkowskie do zaopatrzenia ich w konieczne środki w celu umożliwienia im kontynuowania pracy, między innymi przez pomoc w przyspieszeniu nader kosztownego procesu identyfikacji ofiar;
13. ubolewa nad faktem, że warunki powrotu do regionu uchodźców i osób wypędzonych nie zostały jeszcze stworzone;
14. podkreśla, że perspektywa integracji europejskiej przedstawiona wszystkim krajom bałkańskim oraz Proces Stabilizacji i Stowarzyszenia powinny stać się katalizatorem na drodze tych krajów do reform i demokratycznej konsolidacji oraz wspomagać wszystkie kraje regionu w dochodzeniu do wspólnego zrozumienia ich tragicznej przeszłości i tworzeniu podstaw dla lepszej przyszłości; przypomina, że przyszłość ta zależy w dużej mierze od samych krajów tego regionu;
15. potwierdza zaangażowanie Unii Europejskiej w pomoc bałkańskim krajom kandydującym i potencjalnie kandydującym w procesie ich przygotowania do członkostwa i wzywa do zastosowania, w ramach następnej perspektywy finansowej, właściwych instrumentów i funduszy, które odpowiadałyby ambicjom Unii i uzasadnionym oczekiwaniom krajów regionu;
16. zwraca uwagę na fakt, że Porozumienie z Dayton było ważnym narzędziem w niesieniu pokoju w regionie, ale zdaje sobie sprawę, że nie stanowi ono już właściwych ram, także w odniesieniu do przyszłej integracji z UE; wzywa zatem Radę i wszystkie zainteresowane strony do poparcia inicjatyw zmierzających do przystosowania porozumienia do nowych warunków na drodze konsensusu; podkreśla, że wszyscy obywatele kraju, niezależnie od przynależności organizacyjnej czy etnicznej, muszą wziąć na siebie odpowiedzialność w dążeniu do nowego porządku konstytucyjnego i stworzenia stabilnego państwa dla wszystkich;
17. wyraża poważne zaniepokojenie sytuacją gospodarczą i społeczną; podkreśla, że rozwiązanie tej ważnej kwestii jest kluczem do stabilnego rozwoju w tym regionie; wzywa rządy i UE do uznania rozwoju gospodarczego i społecznego za sprawę

nadrzędną dla ludności tego regionu oraz do podjęcia właściwych działań; kładzie nacisk na znaczenie wzmocnienia współpracy regionalnej i transgranicznej oraz pojednania między narodami krajów zachodnich Bałkanów, jak również pomiędzy nimi a ich sąsiadami;

18. podkreśla znaczenie kierunków polityki pojednania oraz podkreśla ważną rolę władz religijnych, mediów i systemów edukacyjnych w tym trudnym procesie, tak aby ludność cywilna wszystkich grup etnicznych mogła przezwyciężyć napięcia przeszłości i rozpocząć wspólne, pokojowe i uczciwe życie na rzecz trwałej stabilności i wzrostu gospodarczego; w tym względzie zwraca się z prośbą o rozważenie ustanowienia komisji prawdy i pojednania w Bośni-Hercegowinie;
19. podkreśla, że nauka wyniesiona ze Srebrenicy i wojen w byłej Jugosławii musi posłużyć za podstawę wzmocnienia unijnej wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa;
20. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, Państwu Członkowskim, rządowi i parlamentowi Bośni-Hercegowiny i jej jednostkom oraz rządowi i parlamentom krajów zachodnich Bałkanów.